

Житие на св. Михаил Воин

Свети Михаил живял по време на царуването на Михаил III [Византийски император, починал през 867 г.]. По произход той бил българин и се родил в град Потука (предполага се, че това е днешният Батак). Знатните родители на Михаил принадлежали към числото на първите български християни. Такъв християнин от детството бил и Михаил, когото родителите и познатите наричали светото дете, заради неговото благочестие. От детски години той се отличавал с чистота на живота. В сърцето си винаги имал страх Божий, пребъдвал в пост и молитва, давал милостиня на просящите и посещавал болните, като се украсявал с различни добродетели, кротост и смирение.

След като достигнал двадесет и пет годишна възраст, Михаил постъпил на военна служба и командвал значителен военен отряд.

По това време етиопците и агаряните, т.е. араби с мюсюлманска вяра, започнали война срещу Гръцкото царство и се насочили към столицата му. [Вероятно става дума за войната на император Михаил III с арабите през 865 г.] В защита на Отечеството излязла голяма войска и посрещнала многобройните агарянски войски. Като видели обаче че етиопците и агаряните ги превъзхождат по сила и са готови да гинадвият, гърците избягали в планините и се скрили в безопасни места.

В гръцката християнска войска се намирал и свети Михаил Воин заедно със своя отряд. Той не се изплашил от неприятеля, не се обърнал в бягство, а непрестанно укрепявал и ободрявал своите хора. Като видял всеобщото бягство на гърците, той се просълзил, паднал ничком на земята и се молел на Господа за спасението на християните. След свършването на молитвата, със своя отряд той неудържимо се устремил срещу неприятеля и се вразял в самия център на етиопците и агаряните, като жестоко поразявал враговете без всякаква вреда за себе си и отряда си.

В същото време на помощ на християните се вдигнала внезапно буря: мълнии и гръм поразявали и плашели враговете така, че всички те се обърнали в бягство. С Божия помощ свети Михаил разгонил всички врагове, а сам той и отрядът му останали съвършено невидими.

Като благодарил на Бога за даруваната победа. Той разпуснал войската си и сам с няколко слуги се отправил обратно към дома си. По пътя се случило следното чудо.

Свети Михаил се спрял на едно място за отдих. Там се намирало голямо езеро, от което излизал чудовишен змей и изпояждал хора и добитък.

Един от слугите му видял дим, близо до езерото. Като взел хранителните запаси, той тръгнал натам и видял девойка, която плачела и чакала нещо. Слугата започнал да я разпитва и така се заслушал в разказа за страшния змей, че храната,

която донесъл да стотви, изгоряла на огъня. Когато слугата се върнал, господарят му го попитал защо се е забавил и защо е изгоряла храната. Тогава слугата подробно разказал всичко, което видял и чул от девицата за змея.

Като изслушал разказа, свети Михаил решил да отиде там и започнал да събира своите слуги, но те се уплашили и отказали да тръгнат с господаря си. Тогава светият се помолил на Господа, осенил лицето си с кръстното знамение, седнал на коня и препуснал към езерото, като взел със себе си най-старшия слуга.

Като пристигнал на мястото, той започнал да разпитва девицата защо е дошла на това място. Отначало тя уговаряла Михаил да се отдалечи, за да не бъде изяден от чудовищния змей, но по настояване на светеца разказала за установения в града обичай да отдават децата си поред за изяждане от змея.

Изумен от разказа на девицата, светият заповядал на слугата си да се отдалечи с коня и да чака отстрани, а сам паднал на земята и започнал да се моли на Бога. Когато светецът завършил молитвата си и станал, сред езерото се появил змеят и започнал да се приближава към брега, като отворил паст на всяка от трите си глави. Светецът взел щита и меча и отсякъл трите глави на лукавия. Като замахнал с опашка, змеят ударил светеца, причинявайки му рана. Михаил паднал в безсъзнание, но скоро се свестил и станал.

Като видял това чудо, неговият слуга побързал да отиде в града и съобщил за станалото. Гражданите излезли от града и тържествено срещнали избавителя, а девицата връчили на родителите ѝ.

И така, на Бога било угодно да прослави свети Михаил Воин със същото чудо, извършено в древността от свети Георги Победоносец.

След всичко това, като дал наставление на гражданите твърдо да държат християнската вяра, той продължил пътя си и се върнал у дома. След известно време предал с мир блажената си душа на Господа.

При гроба на свети Михаил започнали да се извършват много чудеса и изцеления на идващите с вяра болни.

След много години, по време на Второто Българско царство, българският цар Калоян превзел град Потука и решил да пренесе мощите на свети Михаил Воин в своята българска столица, Търновград. Като чул за приближаването на светите мощи, българският патриарх Василий излязъл с цялото си духовенство и гражданите да ги посрещне с кръстен ход, свещи и кадилници. Българският цар и патриархът взели светите мощи, пренесли ги на ръце и ги поставили в съборния патриаршески храм.

© Жития на светиите, преведени на български език от църковно-славянския текст на Чети-минейте ("Четъи-Миней") на св. Димитрий Ростовски.

източник: www.pavoslavieto.com